

Apunts

Joan Massich i Ravellí, el mecànic de Can Canots de Calonge

“Mai una paraula més alta, sempre un detall cobert.”

04/12/10 02:00 - CALONGE - [JOAN VALL CLARA](#)

Dijous vaig tornar a Calonge per l'única cosa que em dol anar al meu poble. Ens ha deixat un ciutadà modèlic que es feia estimar. En Joan, home de la Nuri, pare d'en Joan, va escollir el dia de Sant Eloi, patró dels manyans, per reposar en pau. L'havia vist per darrera vegada el dia abans, al llit, quan ja començava a dormir el somni dels justos. Però afluco els ulls i encara el veig fa més de quaranta anys, quan jo era un vailet, i cada matí pujava la carretera cap a la plaça de la Concòrdia. En el que ara és una vorera ben urbanitzada hi havia aparcats els camions d'en Lloret. Jo els recordo grans, aquells camions, molt grans. I de color verd, els recordo tots de color verd. I una granota blava, menuda, que els curava les ferides i els posava a punt perquè tornessin a anar cap a la Ganga o a Requesens a carregar llenya, que era el que feien els camions d'en Lloret. A vegades la granota cavalcava el motor esventrellat. A vegades, submergida sota la caixa, només li veies els peus i senties com li curava la transmissió.

Aquella granota blava i menuda era en Massich de Can Canots, el mecànic de confiança de Calonge durant més de 40 anys, aquells 40 anys en que tot motor necessitava un mecànic de confiança.

Tant se val que un d'aquests motors de la seva confiança fos el primer cotxe que va entrar a casa, ja a finals dels 70. Era un Seat 600 i cap de les múltiples garanties que amb els anys han acabat donant els fabricants ens ha donat el resultat que va donar un motor de la confiança d'en Massich.

La seva vida s'ha centrat en el treball i en la família. I en les estones d'oci, més treball: a l'hort, al camp, al bosc, a casa i a casa dels amics. No ha recollit llores públics ni socials perquè es va dedicar a conrear valors que un món de nous rics havia oblidat i que ara enyorem per sortir de la crisi: constància, feina ben feta, austeritat, sobrietat i estalvi. Segurament per això dijous al matí els familiars es varen trobar a la porta una bossa amb els croissants del dia, els diaris del dia i un text que deia així: “Joan, et recordarem per moltes coses. En primer lloc, per la gran persona que eres, senzill, amable, generós i servicial amb tothom; un home que sempre feia goig. En segon lloc, recordarem el mecànic de Can Canots, sempre servicial a tota hora. I també els teus últims temps, passejant per la vorera: a poc a poc arribaves on tu et proposaves i, si més no, a la travessera de Cruïlles, i fent broma sempre dèiem que mai et faltaria tant per arribar a la Bisbal.

Quants records els quedaran, a la teva família, perquè tu eres tan manyós que de res en feies alguna cosa de profit. El teu estimat germà també trobarà a faltar aquelles visites fent-li companyia, i tots nosaltres també.

Adéu, Joan. Sempre et recordarem i sempre estaràs en el nostre cor.”

El text el signaven tots els veïns del barri i el signo jo mateix, que sé de bona font que viurà més enllà dels nostres cors. Viurà en el seu fill Joan (el meu cunyat) i en els seus néts, en Joan i en Francesc (els meus nebots). Aquella menuda granota blava que veia de petit sota uns grans camions verds ha viscut 84 anys i ha aconseguit que els testos que deixa tinguin les mateixes virtuts que l'olla.

Darrera actualització (Dissabte, 4 de desembre del 2010 02:00)

Joan Massich i Ravellí

Notícies de ...

[Calonge i St. Antoni](#)

Publicat a

[El Punt Comarques Gironines](#) 04-12-2010 Pàgina 60